

Berlijn hoopt dat het klikt tussen Knut en Gianna

De wereldberoemde Duitse ijsbeer Knut (r) heeft gisteren voor het eerst zijn toekomstige vriendinnetje Gianna ontmoet. De twee dieren zijn gisteren bij elkaar geplaatst in de dierentuin van Berlijn, in de hoop dat ze voor nageslacht gaan zorgen.

De ontmoeting tussen de twee jonge ijsberen verliep aanvankelijk een beetje stroef, meldde de dierentuin. Maar de verzorgers hebben er alle vertrouwen in dat de twee jonge ijsberen splendorwijs een goede band zullen opbouwen. Gianna – koosnaam Gianna – kwam vorige

weke al in Berlijn aan. Zij woonde voorheen in de dierentuin in München, waar ze het niet zo goed kon vinden met haar toenmalige partner.

Knut werd meteen na zijn geboorte wereldberoemd, omdat hij met de hand gevoed moest worden. De moeder had het toen nog schattige ijsbeertje verstoort. Het Berlijnse park verdiende miljoenen euro's met het ijsbeertje, door de verkoop van toegangskaartjes en Knutparafernalia. Knut is inmiddels volgroeid en levensgevaarlijk voor mensen. **FOTO AP**

MENSELIJK

De man van de Amerikaanse 23-jarige actrice **EMMY ROSSUM**, muziekproducent **JUSTIN SIEGEL**, wil na anderhalf jaar huwelijk af van zijn vrouw. Siegel heeft een scheiding aangevraagd bij de rechtbank van Los Angeles, melden Amerikaanse showbizmedia. Uit rechtbankdocumenten blijkt dat hij 'onoverbrugbare verschillen' heeft met de filmster. Siegel wil dat Rossum opdraait voor de kosten van de breuk. Eerder dit jaar werd de filmster – bekend van 'The Day After Tomorrow' en 'Dragonball' – samen met Adam Caritz, de 45-jarige zanger van de band Counting Crows, gezien tijdens een romantisch etentje.

„De enige manier om een boek te schrijven is om op de dag dat het uitkomt te **VERHUIZEN** en nooit meer terug te komen in Volendam.” Zanger **JAN KEIZER** zou zijn memoires wel willen schrijven, zegt hij deze week in het blad Privé. Maar hij doet dat voorsnog niet omdat hij vreest anderen te kwetsen met zijn verhalen en onthullingen.

Het acteursduo **CLAIRE DANES** en **HUGH DANCY** is in alle stilte getrouwd. Dat vertelde een brulloftgast tegen het Amerikaanse showbizblad People. Danes (30) en Dancy (34) gaven elkaar een paar weken geleden al het jawoord tijdens een besloten ceremonie op een geheime locatie in Frankrijk. Van de gebeurtenis waren alleen familie en goede vrienden getuige. Het Brits-Amerikaanse koppel liep de elkaar kennen tijdens de filmopnames van het bioscoopdrama 'Evening', een film uit 2007. Begin dit jaar maakten de twee hun relatie wereldkundig. **FOTO AP**

De Amerikaanse realityster **KIM KARDASHIAN** (28) en American footballspeler **REGGIE BUSH** (24) zijn weer samen. Dat zei een bekende van het stel tegen showbizblad People. „Ze zijn weer echt samen”, aldus de bron. De twee zouden al een paar maanden met elkaar hebben doorgebracht en weer verliefd zijn. In juli zette het duo na twee jaar een punt achter hun relatie. De reden voor de breuk was gebrek aan tijd om bij elkaar te zijn. Een maand later werd het stel alweer samen gesignaleerd, maar van een voortzetting van de liefdesrelatie was toen officieel nog geen sprake. **FOTO AP**

DAGELIJKS LEVEN

DOOR PETER VAN STRAATEN

„MAM, DIT IS FLORIS.”

DOOR RIEN FLORIS

Een duikboot bouwen. Alkmaarder Cornelis Drebbel droomt er rond 1600 van. Hij is uitvinder van de duikboot. Emile van Essen uit Alkmaar laat zijn jongensdroom ook tot leven komen. Gisteren rolde zijn driepersoons duikboot uit de werkplaats. Een Yellow Submarine die 200 meter diep kan duiken.

Duikboot. Bij de Koninklijke Marine worden ze acuut zeeziek van dat woord. Onderzeeër en onderzeeboot, zo hoort het te heten, vinden de mannen met strepen en sterren. Ook al denkt de Dikke Van Dale daar anders over.

Emile van Essen (38) is geen thrillseeker. Hij is technicus tot in de topjes van zijn vingers. Fijnmechanic specialist. Bouwde ooit een motorfiets met straalmotor. Een omgebouwde gasturbine (auxiliary power unit) uit een militair vliegtuig op een Suzuki. Staat nu nog trots in de garage. Je mag er niet mee op de weg, maar op een circuit wil het wel lukken met dit racemonster.

Zijn eerste duikbootproject is de Sgt. Peppers. Een eenpersoons duikboot gebouwd door Duitser Carsten Standfuss. De mini-onderzeeër raakte bij wegtransport beschadigd. Emile werd mede-eigenaar door het schip te restaureren. „Van die kleine hebben we veel geleerd. Ik heb er ontwerpfouten uitgehaald. Ja en natuurlijk droomde ik er van om er zelf een te bouwen.” Met zijn technische eenmansbedrijf werkt hij voor een recreatieve duikbootbouwer, maar ook voor makers van vliegtuigstimulators. Met zijn duikbootdroom slaat Emile samen met Standfuss aan het ontwerpen en berekenen. „Eigenlijk moet je gewoon beginnen.” De Duitse duikschool Tauchbasis Kreidese in Hemmoor bij Bremerhaven toont interesse in zijn duikbootontwerpen. En daar rolt - nu een jaar geleden - de opdracht uit voor een driepersoons onderzeeër waarmee de Duitsers de wonderde wereld onder water willen exploreren. „Je kunt als sportduiker duiken tot zo'n vijftig meter. Daar kun je dan vijf minuten rondhangen en dan moet je omhoog richting decompressietank. Met deze duikboot kun je vijf uur op 200 meter diepte rondvaren.”

Emile van Essen met zelfgebouwde duikboot op de trailer, klaar voor transport.

FOTO'S RODERICK DE VEEEN

De duikboot wordt dinsdagmorgen voor het eerst nat van een motregenbuitje. Toch weet Emile honderd procent zeker dat er geen lekje is. „We zijn nog niet onder water geweest, maar ik heb er een vacuümpomp op gezet om alles te testen.” De Eurosib duikboot (voor het totaalbedrag zou je een aardige Ferrari kunnen kopen) is gebouwd volgens de strengste keuringseisen. Met 3 centimeter dik acrylgas en staal dat in dikte varieert van 10 tot 25 millimeter. Alleen een officieel keuringsrapport ontbreekt. Dat zou nog een ton extra kosten. Drie elektromotoren drijven de duikboot aan. „We gaan niet hard, maar als je onder water bent, wil je alles rustig kunnen bekijken.”

Met drie man in een bootje van vier meter, dan is de lucht gauw op. „Nee hoor. We hebben een CO-filterinstallatie en er gaan zuurstofflessen mee. Je kunt er voor nodig een week mee onder water blijven. Alleen houden de accu's het maar zes uur vol.”

De Eurosib is een combinatie van slim toegepaste techniek uit de jaren zestig met nieuwe techniek. „Vroeger werden er veel duikboten gebouwd voor inspectie in de offshore en leidingen op de zeebodem. Tegenwoordig gebeurt dat met onbemande duikbootjes met een camera. Mijn duikboot is heel geschikt voor onderwater-archeologie en onderzoek van het zeeleven.”

De duiktrots van Emile is inmiddels onderweg naar Duitsland. Daar bouwt de eigenaar en communicatieapparatuur in een luchtregelsysteem. Binnenkort te zien op een duikbeurs en over twee weken gaat de Yellow Submarine Eurosib echt te water. Meer info www.airesearch.nl

De Eurosib is een combinatie van slim toegepaste techniek uit de jaren zestig met nieuwe techniek. „Vroeger werden er veel duikboten gebouwd voor inspectie in de offshore en leidingen op de zeebodem. Tegenwoordig gebeurt dat met onbemande duikbootjes met een camera. Mijn duikboot is heel geschikt voor onderwater-archeologie en onderzoek van het zeeleven.”

De duiktrots van Emile is inmiddels onderweg naar Duitsland. Daar bouwt de eigenaar en communicatieapparatuur in een luchtregelsysteem. Binnenkort te zien op een duikbeurs en over twee weken gaat de Yellow Submarine Eurosib echt te water. Meer info www.airesearch.nl

De Eurosib is een combinatie van slim toegepaste techniek uit de jaren zestig met nieuwe techniek. „Vroeger werden er veel duikboten gebouwd voor inspectie in de offshore en leidingen op de zeebodem. Tegenwoordig gebeurt dat met onbemande duikbootjes met een camera. Mijn duikboot is heel geschikt voor onderwater-archeologie en onderzoek van het zeeleven.”

Emile met het bedieningspaneel van de motoren in zijn duikboot.

Gezocht: grootste rekenwonder van het land

DOOR NEES WESTERHOUT

'Het Grootste Rekenwonder van Nederland'. De strijd om deze prestigieuze titel brandt morgen los als het Bartsjens Reken-dictee 2009 via de websites van onder meer deze krant een maand lang online gaat.

Het dictee heeft dit jaar voor het eerst ook een eigen, interactieve website: www.bartsjensreken-dictee.nl. Via deze site kunnen onder meer de Nederlandse scholen zich aanmelden en worden ook

nieuwsbrieven van het dictee-stuurd.

De eigen site plus het feit dat het dictee in oktober onder de aandacht van zo'n vier miljoen krantenlezers komt, leidt bij de organisatie tot de verwachting dat zeker tienduizend mensen zich aan de rekenklus zullen wagen. In 2008 waren dat er vierduizend.

De dagbladen vaardigen samen zestig finalisten af naar de eindronde op vrijdag 20 november in Hogeschool Windesheim in Zwolle, de woonplaats van de zeventiende-eeuwse rekenmeester Willem Bartsjens.

In de finale komen in totaal 155 titelkandidaten uit onder wie ook de beste bezoekers van Kennisnet.nl (scholieren en pabostudenten) en enkele Bekende Nederlanders.

Vorig jaar ging de Bartsjens Bokaal naar Kees Gondrie, een wis-

kundeleraar uit Sint-Michielsgestel. Er komt dit jaar ook een prijs voor de beste, jonge rekenaar. De finale staat opnieuw onder leiding van juryvoorzitter Jan Terlouw.

Het Bartsjens Reken-dictee begon in 2004 als een initiatief van de plaatselijke VVV, het onderwijs en de Stentor/Zwolse Courant. In 2008 sloten de regionale dagbladen zich aan.

Het dictee wordt opnieuw opgesteld door wiskundedocent Marjolein Kool uit Schalkwijk. Het krijgt weer de vertrouwde stijl:

creatieve sommen in actuele en historische verpakkingen. De sommen vragen niet alleen rekenvaardigheid, maar ook inzicht en denkvermogen.

Kool heeft samen met haar collega Ed de Moor een boek geschreven met de titel 'Rekenen is leuker dan/als je denkt'. Dat boek verscheen in november. Kool: „We wilden wat tegengas geven tegen die vreselijke rekendiscussie die al zo lang de pers beheerst, en laten zien dat rekenen leuk, boeiend, interessant en fascinerend kan zijn.”

Reis van Isa Hoes naar Manilla krijgt bizarre nasleep

'Nu hebben ze helemaal niets meer'

DOOR NANCY UBERT

Leeft de twaalfjarige Joey nog? Isa Hoes weigert lang na te denken over die vraag. „Het koppie van dat joch staat op mijn netvlies gebrand. Zo'n intelligent kind.” Op het nippertje ontsnapte de actrice op de Filippijnen aan de verwoestingen van Ketsana, de tropische storm die met de enorme overstromingen vele slachtoffers maakte in Manilla. Voor Joey en de tientallen andere zwerfkinderen die Hoes vorige week nog ontmoette, wordt het ergste gevreesd.

'Er komt een tyfoon aan. De piloot vertrouwt het wel. Tot straks. Kusje, Isa'. „Zo'n naïef sms-je”, besefte ze als ze eenmaal weer thuis is. „Want terwijl wij vanuit Manilla terugvlogen had ik geen idee wat voor een afschuwelijke watersnoodramp zich daar ontwikkelde. De afgrijselijke beelden zag ik thuis pas. Ik geloof dat we in het laatste vliegtuig zaten dat op de rampdag nog, na uren vertraging, mocht opstijgen.”

Sloppenwijken

Als ambassadrice van Cordaid Kindersterm, het fonds dat zich uitsluitend richt op kinderen in sloppenwijken, verbleef Hoes een kleine week in hoofdstad Manilla om zich daar te verdiepen in het werk van een Filippijense non-profitorganisatie die vanuit Nederland

Isa Hoes met enkele kinderen die zij als ambassadrice van Cordaid in Manilla bezocht.

FOTO ARIE KIEVIT

wordt ondersteund. „Het was een heftige reis. Met een bizarre nasleep. Ik weet nog dat ik met het team door een sloppenwijk liep. „Je moet er niet aan denken dat hier een storm overheen raast”, zeiden we nog tegen elkaar. En nu

dit. De kinderen in die slums hadden al niets. Nu hebben ze helemaal niets meer. Hoe wreed kan het lot zijn. Ik loop de hele dag te denken aan alle mensen die ik daar heb ontmoet. Onder de slachtoffers moeten kinderen van

ons zijn. Van ons. Ja. Want zo voelt het voor mij wel. Ik ben niet het type dat huis en haard achterlaat om op de Filippijnen in een opvangcentrum voor straatkinderen te gaan werken. Maar ik wil wel iets betekenen voor de delen van

de wereld waar mensen het niet zo goed hebben als wij. Hoe? Door met mijn verhalen mensen te raken.”

Geraakt

„Het is de derde reis geweest die ik voor Kindersterm maakte. Ik zal waarschijnlijk nooit wennen aan die trips. De armoede. De pijnlijke barre omstandigheden waarin mensen moeten leven. Weeskinderen, kinderen van verslaafde ouders, kinderprostituees. Ik heb ze weer ontmoet. Stuk voor stuk vluchten ze de straat op. In hoop op een beter leven. Een jongen, Joey van twaalf, heeft mijn hart echt geraakt. Hij vertelde dat hij wat geld verdient met het schoonmaken van bussen, maar dat hij liever naar school gaat. Hij was er uitgesproken trots op dat hij niet, zoals duizenden andere kinderen in Manilla, verslaafd is aan lijmsnuiwen. Die blik van dat joch. In zijn ogen lag een grote belofte. „Jij hebt talent. Jij kunt helpen de situatie in je land te verbeteren”, dacht ik nog. Nu weet ik niet of hij nog leeft. Ik houd op. Ik weet het; in zoveel delen van de wereld overheerst de rampspoed. Dit keer ben ik, samen met de rest van het reisgezelschap, daaraan ontsnapt. Hoeveel meer moet ik ervaren om ten volle te beseffen hoeveel geluk ik heb dat ik met man en twee gezonde kinderen aan deze kant van de wereld woon? Ik ben toch zo dankbaar voor die rijkdom.”